

Hiếu tử - Tâm sự tuổi già

Tác Giả: Sung Truong & Cau Do

Thứ Năm, 19 Tháng 11 Năm 2009 21:41

Tháng ngày hời hợt, đời người ngắn ngủi, thoáng chốc đã già. Chúng dám nói hiếu tử mới là nhân sinh nhàn nhã có hiếu tử thì mới sống thanh thản, sống thoải mái.

Qua một ngày một một ngày

Qua một ngày vui một ngày

Vui một ngày lại một ngày

Hạnh phúc do mình tạo ra. Vui sống là mục tiêu cuộc sống cùng cả đời người, niềm vui nên chia trong những sự việc và những vất vả trong đời sống, mình phải tìm lấy. Hạnh phúc là cảm giác, cảm nhận, để quan trọng là tâm trạng.

Tiền không phải là tất cả nhưng không phải không là gì.

Đừng quá coi trọng tiền, càng không nên quá so đo, nếu hiểu ra thì sẽ thấy nó là thế ngoại thân, khi ra đời chúng mang đến, khi chết chúng mang đi. Nếu có người cần giúp, rằng lòng mình hiểu bao, đó là niềm vui lớn. Nếu dùng tiền mua được sức khỏe và niềm vui thì tại sao không bỏ ra mà mua? Nếu dùng tiền mà mua được sự an nhàn thì đáng lắm chứ! Người khôn biết kiếm tiền biết tiêu tiền. Làm cho tiền, đừng làm tôi tớ cho nó.

“Quảng đời còn lại càng ngắn thì càng phải làm cho nó phong phú”

Người già phải thay đổi quan niệm cũ kỹ đi, hãy chia tay với “ông sẽ khỏe hơn”, hãy làm “con chim bay lượn”. Cần ăn thì ăn, cần mặc thì mặc, cần chi thì chi, luôn luôn nâng cao chất lượng cuộc sống, hãy sống thoải mái thành quả công nghệ cao, đó mới là ý nghĩa sống cả tuổi già.

Tiền bạc là của con, đời và là tất cả, vật vang là quá khứ, sức khỏe là của mình.

Cha mẹ yêu con là vô hạn; con yêu cha mẹ là có hạn.

Con xem cha mẹ buồn lo; cha mẹ xem con nhòm một chút hỏi vài câu là thấy đỡ rồi.

Con tiêu tiền cha mẹ thoải mái; cha mẹ tiêu tiền con chúng ta.

Nhà cha mẹ là nhà con; nhà con không phải là nhà cha mẹ.

Khác nhau là thế, người hiếu tử coi việc lo liệu cho con là nghĩa vụ, là niềm vui, không mong báo đáp.

Chỉ báo đáp là tự làm cho mình.

Ôm đau trông cậy ai? Trông cậy con à? Nếu em dài ngày chúng ta có đứa con có hiếu nào bên giường đau (cứu bệnh sàng tiền vô hiếu tử). Trông vào bên đời à? Người ta lo cho bên thân còn chưa xong, có muốn đỡ đỡ cũng không làm nổi.

Trông cậy vào đời tiền à? Chúng ta còn cách này.

Cái đức, người ta chúng ta hay đức; cái không đức thì nghĩ nó to lớn, nó đẹp lớn.

Hiếu dưỡng - Tâm sự tuổi già

Tác Giả: Sung Truong & Cau Do

Thứ Năm, 19 Tháng 11 Năm 2009 21:41

Thức ra sống sung sướng và hạnh phúc trong cuộc đời tùy thuộc vào sự thoải mái thế nào nó ra sao.. Người hiếu dưỡng rất quý trọng và biết tận hưởng thế nào mà mình đã có, và không ngừng phát huy thêm ý nghĩa của nó, làm cho cuộc sống vui hơn, giàu ý nghĩa hơn.

Còn có tấm lòng rộng rãi, yêu cuộc sống và tận hưởng thế nào của cuộc sống, trông lên chúng bạn ai, trông xuống chúng bạn ai bạn mình (tận hưởng biết tức tởm hay không), biết đời thì lúc nào cũng vui (trí thức tận hưởng là).

Tập cho mình niềm đam mê, vui với chúng không biết mệt, tìm niềm vui.

Tốt bụng với mọi người, vui vì làm việc thiện, lấy việc giúp người làm niềm vui.

Con người ta vốn chỉ mong phân biệt giàu nghèo sang hèn, tận tâm vì công việc là coi như có công hui, có thể yên lòng, không hối hận vì lòng tâm là đức. Huống hay nghĩ ra, ai cũng thế cả, cuối cùng là trở về với tự nhiên.

Thức ra giờ cao chúng bạn tuổi thọ cao,
Tuổi thọ cao chúng bạn niềm vui thanh cao.

Quá bận rộn đời người dành khá nhiều cho sự nghiệp, cho gia đình, cho con cái, bây giờ thời gian còn lại chỉ mong bao nhiêu nên dành cho mình, quan tâm bản thân, sống thế nào cho vui thì sống, việc nào muốn thì làm, ai nói sao mặc kệ vì mình đâu phải sống vì ý thích hay không thích của người khác, nên sống thế nào với mình..

Sống trên đời không thế nào vốn sống như ý, có khi khuyên là tận hưởng tình đời, nếu có chăm chăm cầu toàn thì sống bằng cái cầu toàn làm cho khổ sở. Chúng ta thừa nhận đời lắm việc hui thế, thế nào cũng xong.

Tuổi già, tâm không già, thọ là già mà không già;
Tuổi không già, tâm già, thọ là không già mà già.
Nhưng xem lý mặt vốn đời thì nên nghe già.

Sống phải năng hoạt động nhưng đừng quá mệt. Ăn uống quá thanh đạm thì không được chất béo; quá nhiều thì cá thì không hợp thể đức. Quá nhàn rỗi thì buồn tẻ; quá bận rộn thì khó chịu.... Mọi thứ đều nên “vừa phải”.

Người ngu gây bệnh (hút thuốc, say rượu, tham ăn tham uống....)
Người dốt chữa bệnh (đi khám mãi đi khám chữa bệnh)
Người khôn phòng bệnh, chăm sóc bản thân, chăm sóc cuộc sống..
Khát mỏi uống, đói mỏi ăn, mệt mỏi nghỉ, thêm người mỏi mỏi,
Đi khám chữa bệnh..... Tất cả đều là muộn.

Chết là việc của sống của người già cao hay thấp chỉ phụ thuộc vào cách tận hưởng, tận hưởng hạnh phúc là biết tận hưởng gì để xét theo ý nghĩa của nó, dùng tận hưởng hạnh phúc để biết tận hưởng thế nào của cuộc sống tuổi già làm cho tuổi già đầy sức sống và sự tươi tắn, cuộc sống có hạnh phúc; tận hưởng hạnh phúc là tận hưởng tiêu cực, sống qua ngày với tâm lý bị quan, sống như vậy sống chóng già chóng chết.

Chữ hiếu là một trong những nhu cầu của bậc cha tu già, hãy dùng trái tim còn trẻ để tìm cho mình một trò chơi mà thích nhất, trong khi chữ hiếu hãy thoải mái nghỉ ngơi niềm vui chiên thắp, thua không cay, chữ hiếu là đùa. Về tâm và sinh lý, người già cũng cần kích thích và hàng phởn để tạo ra một tuần hoàn lành mạnh.

“Hoàn toàn khỏe mạnh”, đó là nói thân thể khỏe mạnh, tâm lý khỏe mạnh và đạo đức khỏe mạnh. Tâm lý khỏe mạnh là biết chủ động, biết tận dụng, biết giao thiệp; đạo đức khỏe mạnh là có tình thương yêu, sẵn lòng giúp người, có lòng khoan dung, người chăm làm điều thiện sẽ sống lâu.

Con người là con người xã hội, không thể sống biệt lập, bệnh tại bệnh, nên cần được tham gia hoạt động công ích, hoàn thiện bản thân trong hoạt động xã hội, thể hiện giá trị của mình, đó là cuộc sống lành mạnh.

Cuộc sống tu già nên đa dạng đa nguyên, nhiều màu sắc, có một hai bệnh tật thì chưa sao, nên có một nhóm bạn già, tình bạn làm đẹp thêm cuộc sống tu già, làm cho cuộc sống của bạn nhiều hơn, nhiều màu sắc.

Con người ta chủ động, hóa giải và xua tan nỗi đau đau chủ có thể dựa vào chính mình. Thời gian là vô thủy thu vô cớ gì nhất. Quan trọng là khi đau buồn bản thân chọn cách sống thế nào.

Thời sao khi về già người ta hay hoài niệm (hay nhớ chuyện xa xưa)? Đó là những năm cuối đời, người ta đã đi đến cuối con đường sống nghỉ ngơi, vinh quang xưa kia đã trở thành mây khói xa vời, đã được thâm cứu, tâm linh cần trong lành, tinh thần cần thanh hoa, người ta muốn tìm lại những tình cảm chân thành. Về lại chốn xưa, gặp lại người thân, cùng nhau lại những công việc thu nhập, cùng bạn bè học hỏi lại bao chuyện vui thú trai trẻ, có nhẽ vậy mới tìm lại được cảm giác của một thời dĩ vãng sống.

Quý trọng và đức độ mình trong những tình cảm chân thành là một niềm vui lớn của tu già

Nếu bạn đã có hết sức mà vẫn không thay đổi tình trạng không hài lòng thì mắc kẹt nó! Đó cũng là một sự giải thoát. Chàng vì cái gì mà đức, Quê người tốt với không bao giờ người.

Sinh lão bệnh tử là quy luật đời, không chọn lựa được.

Khi thời chết gọi thì thanh thản mà đi.

Có sao sống ngay thẳng không hề thẹn với lòng tâm và cuối cùng đặt cho mình một dấu chấm hết thật tròn./.